

Allia lra. sup nos.
cunt: quis ostendit nobis bona? **Signa-
tu est inq: in nobis lume vultu tui
dne:** Hoc lume est totu hois r vez bonu:
qd no oculis sed mente cospicit. Signatu
autē dixit in nobis: tanq denarius signat
regis imagine. **Hō** em factus est ad imagi-
nem r similitudinē dei: quā peccādo corru-
pit. Bonu ē eius est veru atq eternu: si re-
nascēdo signetur. Et ad hoc credo pertine-
re (qd quidā prudēter intelligūt) illud qd
dñs viro cesaris nūmo ait: **Reddite cesa-
ri qd cesaris est: r deo qd dei est.** Tanq si
diceret: Quēadmodū cesar a vobis exigit
impressionē imaginis sue: sic r dē. Et quē-
admodū illi redditur nūmus: sic deo aīa
lumine vultus ei illustrata atq signata.
Allia lra. t corde meo.
Vedisti leticiā in cor meū. Hō g for-
ris querēda est leticiā ab his q adhuc gra-
ues corde diligūt vanitatē r qrun mēda-
ciū: sed int vbi signatū est lume vultu dei.
In interiore em hoie habitat chris: vt ait
Aplūs. Ad ipm em ptnet videre verita-
tē: cū ipē dixerit: Ego sum veritas. Et cū
loquebat in Aplo dicēte: An vultis expe-
rimentū ei accipe q in me loquit chrisus:
**Hō eis foris vtis: sed in ipso corde: id est
in illo cubili vbi orandū est: loquebat.** Sz
hoies tpalia sectātes: qui certe multi sunt:
nihil aliud nouerunt dicere: nisi qd osten-
dit nobis bona: cum vera r certa bona in-
tra semetiplos videre nō possint. Itaq cō-
sequēter de his rectissime dicit: qd adiun-
git. **A tpe frumēti vini r olei sui
multiplicati sunt.** Hō em vacat: qd ad-
ditū est: sui. Est em r frumētū dei. Siquidē
est panis viuus qui de celo descēdit. Et ē
vinū dei. **Hā inebriabūtur inquit ab vber-
tate dom⁹ tue. Et oleū dei.** Be q dictū est:
Impinguasti in oleo caput meū. Isti autē
multi q dicūt: quis ostendit nobis bona: r
regnū celozū intra se esse non vident: a tpe
frumēti vini r olei sui multiplicati sūt. Hō
em multiplicatio sp vbertatē significat: et
nō plerūq exiguitatē: cū dedita tpalibus
voluptatibus aīa sp exardescit cupiditate
nec satiari pōt: et multiplici atq erūnosa
cogitatione distenta: simplex bonū videre
nō sinīt. Qualis est illa de q dicit: Corpus
em qd corrūpitur aggrauat aīam: r depri-
mit terrena inhabitatio sensū multa cogitā-
tē. Talis aīa tpalū bonozū decessione et
successione: id est a tpe frumēti vini r olei
sui innumerabilibus phantasmatibus sic
multiplicata est: vt nō possit agere quod p

ceptū est: Sentite de dño in bonitate: r in
simplicitate cordis qrite illū. **Ista em mul-
tiplicitas: illi simplicitati vehement aduer-
sa est.** Et id istis relictis q multi sunt: multi-
plicati scz tpalū cupiditate: r dicit: Quis
ostendit nob bona: q nō oculis foris: sed in-
tus cordis simplicitate qrenda sunt: vir si-
delis exultat r dicit: **In pace in idip-
su: obdormiā r somnu capia.** Re-
cte em sperat a talib omnimō mētis alie-
natio a mortalib reb: r miseriarū sectū b
obliuio: q noie obdormitōis r somni decē-
ter r ppheticē significat: vbi sūma pax nul-
lo tumultu interpellari pōt. Sz hoc iā non
tenet in hac vita: s post hāc vitā sperādūz
est. Hoc etiā ipa verba oñdūt: q futuri sūt
tpis. Hō em dictū ē: aut obdormiui r som-
nū cepi: aut obdormio r somnū capio: sed
obdormiā r somnū capiaz. Tūc corrupti-
bile b induet incorruptōe: r mortale b in-
duet immortalitate. Tūc absorbet mors in
victoriā. Hoc est vñ dicit. Si aut qd non
videm speramus: p patiētiā expectam.
Quapropt pgruent vltimū annectit r di-
cit. **Qm tu dne: singulariter in spe
habitare fecisti me.** Hic nō dixit faci-
es: sed fecisti. In q q iā ista spes est: erit p
fecto etiā qd sperat. Et bñ ait singulariter.
Pōt em referri aduersus illos multos: q
multiplicati a tpe frumēti vini r olei sui di-
cūt: Quis ostendit nobis bona: **Pērit em
b mltiplicitas: et singularitas tenet in san-
ctis.** Be qd dicit in Actib aploz: **Mul-
titudinis aut credentiū erat aīa vna r cor
vnu.** Singulares g r simplices: id ē secre-
ti a mltitudine ac turba nascētiū rez ac mo-
riētiū: amatores eternitatis r vnitatis eē de
benius: si vni deo r dño nostro cupimus
inherere.

Explicit Tract. de ps. iiii.

Incipit Tract. de ps. v.

**Stulus psalmi est: pro ea q
hereditatem accepit. Intelli-
git g ecclesia: q accepit heredita-
tē vitā etnā p dñm nrm Jesū xpm: vt pos-
sident ipm deū: cui adherēs btā sit: fm il-
lud: Bti mites: qz ipi hereditate posside-
būt terrā. Quā terrā: nisi de q dicit: Spes
mea es tu: portio mea in terra viuētiū: Et
illud manifestū: Bñs pars hēditatis mee
r calic⁹ mei. Bicit r hereditas dei vicissiz
ecclesia: fm illud: Postula a me: r dabo ti-
bi gētes hereditatē tuam. Ergo hereditas
nostra deus dicit: qz ipse nos pascit r cōti-**

*Allia lra.
t dormiā.
trequecam.*

*Allia lra.
t constitui me.*

net. Et hereditas dei dicimur: qz ipse nos administrat et regit. Quapropter vox ecclesie est in hoc psalmo: vocate ad hereditatem: ut ipsa fiat hereditas domini.

*Alia lra.
† auribus.
pripe.*

Expositio psalmi.

Uerba mea exaudi domine: Vocata inuocat dominum: ut eodem opitulante pertranseat nequitiam seculi huius: et ad eum perueniat. **Intellige clamorem meum.** Bene ostendit quod iste sit clamor qui interior de cordis cubili sine strepitu corporis perueniat ad deum: Quia quidem vox corporalis auditur: spiritualis autem intelligitur. Quod hoc sit etiam exaudire dei: non aure carnali: sed maiestati presentia. **Intende vocem obsecrationis mee:** Id est illi voci quam ut deus intelligat: petit. Que qualis sit: iam insinuauit cum dixit: **Intellige clamorem meum: intende vocem obsecrationis mee: Rex meus et deus meus.** Quis et filius dei: et pater dei: et filius patris et filius veri deus. Et si interrogemur de spiritu sancto: nihil aliud respondendum est nisi quod deus sit. Et cum simul dicunt: pater et filius et spiritus sanctus: nihil aliud intelligendum est quam verum deum: tamen regem: filium solent appellare scripture. Secundum ergo illud quod dictum est: **Per me itur ad patrem: recte primo rex meus: et deinde deus meus.** Nec tamen dixit intendere: sed intende. Non enim duos aut tres deos fides catholica predicat: sed ipsam trinitatem unum deum. Non ut eadem trinitas sit possit aliqui pater: aliqui filius: aliqui spiritus sanctus dici: sic Sabellius credidit: sed ut pater non nisi pater: et filius non nisi filius: et spiritus sanctus non nisi spiritus sanctus: et hec trinitas si nisi verum deum. Quia cum dixisset Apollonius: Ex quo omnia: per que omnia: in quo omnia: trinitatem ipsam insinuasse credit: Nec tamen obiecit: ipsis gloria: sed ipsi gloria.

*Alia lra.
† orationis*

Quoniam ad te orabo domine: mane exaudies vocem meam: Quid sibi vult quod superius dixit exaudi: quasi in presenti se exaudiri cuperet: nunc vero dicit mane exaudies: non exaudi. Et ad te orabo: non ad te oro. Et deinceps:

Mane astabo tibi et videbo: Non asto: et video: nisi forte superior et ordo: ipsam vocationem ostendit: Caligās autem in peccatis huius seculi: sentit se non videre quod cupit: et tamen sperare non desinit. Spes enim que videtur: non est spes. Intelligit tamen quare non videat: quia nondum nox peracta est: id est tenebre quas peccata meruerunt. Dicit ergo: **Quoniam ad te orabo domine: id est quoniam tantus es ad quem orabo: Mane exaudies vocem meam.** Non ille es inquit: qui possis videri ab eis quorum ab

oculis nox peccatorum nondum recessit. Peracta ergo erroris mei nocte: et discedentibus tenebris quas mihi peccatis meis feci: exaudies vocem meam. Cur ergo superius non ait exaudies sed exaudi: An postquam clamauit exaudi: et non mox exaudita est: sensit quod oporteat transire: ut possit exaudiri: An et superius exaudita est. Sed nondum se intelligit exaudiri: quia nondum videt a quo exaudita est. Et quod nunc ait: **Mane exaudies: hoc intelligi voluit: mane intelligam me esse exaudita.** Qualis est ista locutio: Exurge dominus: id est fac me exurgere. Si hoc de resurrectione christi accipitur: illud certe non potest recte aliter accipi: **Leptat vos dominus deus vester: ut sciat si diligitis eum.** Nisi ut vos per illum sciatis: et vobis metipsis manifestetur: quantum in eius amore profeceritis. **Mane astabo tibi et videbo: Astabo quid est: nisi non iacebo: Quid est autem aliud iacere: nisi in terra quiescere: quod est in terrenis voluptatibus beatitudinem querere: Astabo inquit et videbo.** Non est ergo inherendum terrenis: si volumus deum videre: qui mundo corde respicit. **Quoniam non deus volens iniquitate tu es. Non habitabit iuxta te malignus: neque permanebunt iniusti ante oculos tuos. Odisti domine omnes qui operantur iniquitatem: perdes omnes qui loquuntur mendacium. Curum sanguinum et dolosum abominabitur dominus.** Iniquitas: malignitas: mendacium: homicidium: dolus: et quicquid homini est: ipsa nox est. **Qua transiente fit mane: ut videat deus.** Cuius ergo exposuit quare mane astabit et videbit: quoniam non deus volens iniquitatem inquit tu es. Si enim deus esset qui vellet iniquitatem: posset etiam ab iniquis videri: ut non mane videretur: id est cum iniquitatis nox transierit. **Non habitabit iuxta te malignus: id est non sic videbit: ut hereat. Ideo sequitur: Neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.** Quia oculi eorum: id est mens eorum reuerberat luce veritatis propter tenebras peccatorum: quorum consuetudine fulgorem recte intelligentie sustinere non possunt. Ergo et qui vident aliqui: id est qui verum intelligunt: tamen adhuc iniusti sunt: non ibi permanent amando ea que auerunt a vero. **Seruit enim seculum suam noctem: id est non solum consuetudinem: sed etiam amorem peccandi.** Que nox si transierit: id est si peccare destiterit: et ipse amor atque consuetudo fugata fuerit: fit mane: ita ut non solum intelligat: sed etiam inhereant veritati. **Odisti domine omnes qui operantur iniquitatem.**

*Alia lra.
† Neq.*

Odiū dei ex illa locutione intelligendū est: qua odit peccator q̄sq̄ veritatē. Uide tur eīn quod illa odit: quos in se manere nō sinit. **Nō** autē manent: qui eā sustinere nō valent. **Perdes eos q̄ loquūtur mendaciū.** Hoc eīn est veritati cōtrariū. Sed ne quis putet aliquā substantiaz vel naturā veritati esse cōtrariā: intelligat ad id qd nō est pertinere mendaciū: nō ad id quod est. Si eīn b̄ dicat qd est: verū dicitur. Si autē hoc dicat qd nō est: mendaciū est. Ideo inquit pdes oēs qui loquunt mē daciū: quia recedentes ab eo qd est: ad id quod nō est declinant. Multa quidē videntur p salute aut cōmodo alicuius: non malicia: sed benignitate mendacia. Quale illarū in exodo obstrictū q̄ Pharaoni falsum renūciauerūt: vt infantes filiorū israhel nō necarentur. Sed etiam ista nō re: sed in dolo laudant: Qm̄ qui tātū hoc modo mētuntur: merebūtur aliqui ab omni mendacio liberari. Nam in ihs qui pfecti sunt: nec ista mendacia inueniūtur. Quib⁹ dictū est: Sit in ore vestro est est: nō nō. Quicquid ampli⁹ est: a malo est. Nec inmerito alio loco scriptū est: Os quod mentis occidit animā. Nec quis arbitretur pfectum et spiritalē hoīem p ista tēporali vita in cui⁹ morte nō occiditur aīa: siue sua: siue alterius: debere mentiri. Sed qm̄ aliud est mētiri: aliud est verū occultare. Siquidē aliud est falsum dicere: aliud verū tacere. Si qd forte vel ad istam visibilē mortem nō vult hominē pdere: paratus esse debet verū occultare: nō falsū dicere. Ut neq; prodat: neq; mentiatur. Ne occidat animā suā p corpore alterius. Si autē hoc nondū pōt: vel sola huius necessitatis habeat mendacia: vt etiā ab istis si sola remāserint: liberari mereatur: et spiritus sancti robur accipere: quo quicquid perpetiendū est p veritate: cōtemnat. Duo sunt oīno genera mendaciorū: in quibus nō magna culpa est: sed tamē nō sunt sine culpa: Cū aut iocamur: Aut vt primis psalm⁹ mētuntur. Illud primū in iocādo: iō nō ē pniciosissimū: qz nō fallit. Nouit eīn ille cui dicitur: ioci causa esse dictū. Scdm̄ autē ideo mitius est: qz retinet nonnullā beniuolentiaz. Illud vero quod nō habet duplex cor: nec mendaciū quidē dicēdū est. Tanq̄ (verbi gratia) si cui gladius cōmendet: et pmittat se reddi: tūc ille q̄ cōmēdauit poposcrit: Si forte gladiū suū repetat furens: manifestū est

tūc nō esse reddendū: Ne vel se occidat vt alios: dōec ei sanitas restituat. Hoc iō nō habet duplex cor: qz ille cui cōmēdat⁹ est gladius: cū pmittebat se redditurū poscēti: nō cogitabat furentē posse repetere. Verum autē occultauit et dñs: cū discipulis nō dum idoneis dixit: Multa habeo vobis dicere: sed nunc non potestis portare illa. Et apostolus Paulus cū ait: Nō potui loqui vobis quali spiritualib⁹: sed quasi carnalibus. Unde manifestū est nō esse culpā dum aliqui verū tacere. Falsū autē dicē: nō inuenitur cōcessum esse pfectis. Virū sanguinū et dolosū abominabit⁹ dñs: Potest hic recte videri repetitū qd ait supius: Odisti dñe oēs qui opantur iniquitatē: pdes eos qui loquūtur mendaciū. Ut virū sanguinū ad opantē iniquitatē referas: dolosū autē ad mendaciū. Sol⁹ eīn est: cum aliud agitur: aliud simulat. Et apto verbo vsus est qd ait: Abominabit⁹. Solēt eīn abominati: dici: exēdati. Hic autē psalmus p ea est q̄ hereditatē accipit: Que subicit exultationem spei sue dicēs: **Ego autē in multitudine miseratōis tue.** Introibo in domū tuā: In multitudine miseratōis: fortasse in multitudine hoīm pfectoz et b̄toz dicit: Quib⁹ ciuitas illa p̄stabit: quā nūc p̄turit et paulatim parit ecclesia. Hoīes autē multos regnātos atq; pfectos: recte dici multitudinē miseratōis dei q̄s negat: cū verissime dictū sit: Quid est hō qz memor es ei⁹: aut fili⁹ hoīs qz visitas eū: Introibo in domū tuā: tāq; lapis credo in edificii dictū est. Quid eīn aliud dom⁹ dei q̄ tēplū dei est: Be q̄ dictū est: Templū eīn dei sanctū est: qd est vos: Cui⁹ edificij lapis angularis est ille: quē suscepit coeterna p̄ri virt⁹ et sapia dei. **Adorabo ad templū sc̄m tuū in timore tuo.** Ad tēplū: sicut ppe tēplū intelligim⁹. Nō eīn ait: Adorabo in tēplo sc̄to tuo: sed adorabo ad templū sanctū tuū. Intelligēdū etiā est nō de pfectione: sed de pgressu ad pfectionē dictū esse. Ut illud pfectionē significet: Introibo in domū tuā. S; vt b̄ pueniat: prius adorabo inquit ad templū sc̄m tuū. Et fortasse ob hoc addidit: in timore tuo: quod magnū est p̄sidū pcedentibus ad salutē. Cū aut quisq; puenit: si et in eo qd dictū est: Cōsummata dilectio: foras mittit timorē. Nō eīn timent iam amicum: quib⁹ dictū est: Nā nō dicā vos seruos: sed amicos: Cū ad id qd pmissum est: per-

Alia lra.
t misericordie

ducti fuerint. **Dñe deduc me in tua iusticia ppter inimicos meos.** Satis hic declarauit in professione se esse: id est in pfectu ad pfectionē: nondū in ipsa pfectione: qñ vt deducat exoptat. In tua iusticia aut: nō in ea q̄ videt hoibus. Nam et malū p malo reddere: iusticia videt: s̄ nō est ei⁹ de quo dictū est: Qui facit ori solē suū sup bonos et malos: Quia et cū punit deus pctōres: nō malū suū eis infert: sed malis eorū eos dimittit. Ecce inqt pturit iniusticiā: cōcepit dolorē: et pepit iniquitatē. Lachū apuit et effudit eū: et incidit in foueas quā opatus ē. **Cōuertet dolor ei⁹ in caput ei⁹: et in verticē ei⁹ iniquitas ei⁹ descēdet.** Cū ḡ punit de⁹: vt iudex punit eos qui legē pterērit. Nō eis inferēs de seipso malū: s̄ in id qd̄ elegerūt eos expellēs: ad cōplendaz sūmā miseriarū. Nō aut cū maluz p malo reddit: malo voto id facit. Et ob h̄ prior ipse mal⁹ est: dñi punire vult malū. **Dirige in aspectu tuo iter meū.** Nihil māifestius: q̄ id tēpus eū cōmendare: quo pficit. Hoc est em̄ iter qd̄ nō terraz locis pagitur: sed affectib⁹ aīorum. In cōspectu inqt tuo dirige iter meū. Id est vbi null⁹ hominū videt. Quib⁹ credendū nō est laudatibus: aut vitupantib⁹. Nō em̄ vllō modo possunt de aliena cōscia iudicare: in q̄ iter dirigīt ad deū. Ideo subiecit. **Qm̄ nō est in ore eorū veritas:** Quibus vtrūq; iudicantib⁹ nō est credenduz: et ideo intro ad cōscientiā et ad dei cōspectū confugienduz est. **Cor eorū vanū est.** Quō ergo pōt esse in ore eorū veritas: quōz cor fallit de peccato et pena peccati: Nūc reuocant hoies illa voce: Et quid diligit vanitatē: et q̄ritis mēdaciū. **Sepulchry patēs est guttur eorū:** Ad voracitatis significationē referri pōt: ppter quā plerūq; homines adulatione mentiūtur. Et mirabiliter dixit: patēs sepulchrū: qm̄ semp inbiat illa voracitas: nō vt sepulchra q̄ receptis cadauerib⁹ muniunt. Potest et illud intelligi: quod mēdacio et blanda adulatōe trahunt in se quos ad peccata illectant: et eos tanq̄ deuorant: cū in suam vitā cōuertūt. Quod quib⁹ cōtingit qm̄ peccato moriūtur: recte illi a quib⁹ inducūtur: sepulchra patentia dicti sunt: qz et ipsi quodāmodo exanimēs sunt: vitā nō habendo veritatē. Et mortuos in se recipiunt: quos verbis mendacibus vano corde interemptos in se cōuertūt. **Linguis suis dolose age**

Alia lra.
t via mea.

bant. Id est linguis malis. Nā hoc videtur significare: cū dicit suis. Mali em̄ malas habent linguas: id est mala loquūtur: cum loquūtur dolum. Quibus dñs dicit: **Quō potestis bona loqui: cum sitis malie.** **Judica illos deus.** **Decidant a cogitationibus suis:** Prophecia est: nō maledictio. Non em̄ optat vt eueniat: sed cernit quid euenturū sit. Cōtingit aut illis: non quia videtur optasse: sed quia tales sunt vt merito contingat. Sic em̄ et qd̄ postea dicit: Letentur oēs qui sperāt in te: per prophetiā dicit: quoniam cernit esse letituros. Sic p̄ pphetiam dictum est: **Excita potentiam tuā et veni:** qm̄ videbat esse vēturum. Qz pōt etia hoc modo accipi quod dictū est: **Decidant a cogitationib⁹ suis:** vt magis bene ab eo optatū credatur dñi cadūt a cogitatōib⁹ suis malis: id est vt iam nō cogitent mala. Sed vetat sic intelligi quod sequitur: **Expelle eos.** Nullo em̄ mō pōt in bonā partē accipi: cū quisq; expellitur a deo. Quapropter p̄ pphetiā dictū nō per maliuolentiā intelligit: cū hoc dictū sit qd̄ necessario talibus euenturū est: qui in peccatis que memorata sunt pseuerare voluerint. **Decidant ḡ a cogitationibus suis dictū est:** decidant accusantib⁹ se cogitationib⁹ suis: testimoniū phitente cōscientia sua: Sicut Apl⁹ dicit: **Et cogitationū accusantiū seu defendentiū: in reuelatione iusti iudicij dei.** **Secundū multitudinē impietatu eorū expelle eos:** Id est longe eos expelle. Hoc est em̄ s̄m multitudinē impietatu eorū: vt multū expellantur. Expelluntur ergo impij ab illa hereditate q̄ intelligendo et videndo deus possidet: sicut expellunt morbidī oculi fulgore lucis: cū illis ea pena est: que alijs leticia. Nō ḡ ipsi mane astabūt et videbunt. Et tā magna pena est ista expulsio: q̄ magis nū premiū est illud qd̄ dictū est: **Adhī aut adherere deo bonū est.** Huic pene contrariū est: Intra in gaudiū dñi tui. Quia huic expulsionī simile est: **Proijcite illū in tenebras exteriores.** **Qm̄ in amaricatione ruit te dñe.** Ego sum inqt panis viu⁹ qd̄ celo descēdi: Et opamini escā q̄ nō corrūpit. Et gustate et videte qm̄ suauis ē dñs. Pctōribus aut panis veritatis amar⁹ est. Nū os vera dicētis oderūt. Ipsi ḡ amari cauerunt deū: qui peccando in eam egritudinē deuenerūt: vt cibū veritatis quo sane aīe gaudet: tanq̄ felleū sustinē nō possint.

Alia lra.
t irritauit

Et letentur omnes qui sperant in te. **Utiq; illi quib; gustantib; suavis est dominus.** **In eternum exultabit et habitabis in eis.** Ipsa ergo erit eterna exultatio: cum templum dei fuerit iusti. **Et erit gaudium ipsorum: ipse incolat eorum.** **Et gloriantur in te omnes qui diligunt nomen tuum.** Tanq; cum adest eis ad fruendum qd diligunt. **Et bñ in te tanq; possidentes hereditate:** de q Titulus psalmi est: cum ipsi sint eius hereditas: qd significat: inhabitabis in eis. **A quo bono prohibentur: qd fm multitudinẽ impietatum eorum expellit deus.** **Quonia tu benedicis iusto.** Nec e benedictio: gloriari i deo: et inhabitari a deo. **Ista sanctificatio pcedit iustis.** Sed vt iustificent: pcedit vocatio: que nõ est meritorium: sed gratie dei. **Omnes enim peccauerunt et egent gloria dei.** Quos enim vocauit: hos et iustificauit. Quos aut iustificauit: hos et glorificauit. **Quia ergo vocatio nõ meritorum nrorum: sed benivolentie et misericordie dei e:** subiecit dicens. **Domine: vt scuto bone voluntatis tue coronasti nos.** Bona enim voluntas dei pcedit bonam voluntatem nram: vt pctores vocet in penitentia: **Et ipsa sunt arma: quib; expugnat inimic.** **Cõtra quẽ dicit: Quis accusabit aduersus electos dei:** **Et si de; p nobis: qd ptra nos:** Qui vnico filio suo nõ pepcit: s; p nobis oibus tradidit illũ. Si enim adhuc cum inimici essemus: christus p nobis mortuus est: multo magis reconciliati: salui erimus ab ira p ipsum. **Hoc est inuictissimũ scutum:** quo repellitur inimicus desperationẽ suggerens: multitudine tribulationum et temptationum. **Totus igitur textus psalmi est oratio vt exaudiat: ab eo qd scriptũ est: Glerba mea exaudi dñe: vsq; ad Rex me; et deus meus.** **Beinde intellect; eorum q impediunt ad videndũ deũ: id est vt se exaudiri esse cognoscat: ab eo qd scriptum est: Qm ad te orabo dñe: mane exaudies vocẽ meam: vsq; ad Virũ sanguinũ et dolosũ abominabitur dñs.** **Tertio sperat se domũ dei futurã: et nunc ei appropinquare in timore ante cõsumationẽ q expellit timorẽ: ab eo qd scriptũ est: Ego aut in multitudine misericordie tue: vsq; Adorabo ad tẽplũ sanctum tuũ in timore tuo.** **Quarto pficientẽ se atq; pmouentẽ inter illa ipsa quib; impedi se sentit: orat vt adiuuet intrinsec; vbi nemo hominũ videt: ne auertat malis linguis: ab eo qd scriptũ est: Bñe deduc me**

in tua iusticia ppter inimicos meos: vsq; ad Linguis suis dolose agebat. **Quinto pphetia est: q pena maneat impijs: qñ iust; vir saluus erit.** **Et qd premiũ iusti adepturi sint: qui vocati venerunt: et donec pducerent viriliter oia sustinuerunt: ab eo qd scriptũ est: Judica illos deus: vsq; ad finem psalmi.**

Explicit Tractatus de ps. v. Incipit tractatus de ps. vi. In fine in hymnis de octauo: ps. David.

Octauo: hic videt obscurũ. Nam cetera in h titulo manifestiora sunt. **Usum est enim nõnullis die iudicii significare: id e tẽpus aduentus dñi nri quo vñturus est ad iudicandum viuos et mortuos.** **Qui aduentus cõputatis annis ab Adam post septẽ milia annor futur; credit.** **Ut septe annor milia tanq; septẽ dies trãseant.** **Beinde illud tẽpus tanq; dies octau; adueniat.** **Sed qm dictũ est a dño: Nõ est vestrũ scire tẽpa que pater posuit in sua pãte.** **Et de die vñ et hora illa nemo scit: neq; angelus: neq; virtus: neq; fili; nisi solus pater.** **Et illud qd scriptũ est: Tanq; furẽ venire die domini: satis apte ostẽdit neminẽ sibi oportere arrogare scientiã illi; tẽporis cõputatione aliqua annor.** **Si enim post septe milia annorũ ille dies ventur; est: ois homo põt annis cõputatis aduentũ eius addiscere.** **Ubi erit ergo: qd nec filius hoc nouit: Qd vtiq; ideo dictũ est: q; p filium hoies hoc nõ discunt: nõ q apud se ipse nõ nouerit: sed fm illã locutionẽ: Tẽpat vos dñs deus vester: vt sciat: id est scire faciat vos.** **Et exurge dñe: id est fac nos exurgere.** **Cum igitur ita dicat: nescire filiũ hunc die: nõ quod nesciat: sed qd nescire faciat eos quib; hoc nõ expedit scire: id e nõ eis hoc ostẽdat: quid sibi vult nescio q psumptio: quẽ annis cõputatis: certissimũ sperat p; septẽ annorũ milia die domini: Hos igit qd scire nos dominus noluit: libẽter nesciam.** **Et queram; quid velit sibi iste titul; qui scribit de octauo.** **Põt quidẽ etiã nulla annorũ temeraria supputatiõe: dies iudicii octau; intelligi: qd iam post finẽ hui; seculi accepta eterna vita: tũc nõ erũt aie iustorũ obnoxie tẽpibus.** **Et qm omnia tẽpora septẽ dierũ istorũ repetitione volũtur: octauus forte ille dictus est: qui varietatẽ istã nõ habebit.** **Est aliud qd hic non absurde accipi põt: cur octauũ dicat iudiciũ: qd post duas generationes futur; est:**